

ואני באידיש / פר' ויחי / כתה ב'

- ואני - און איך יעקב, חאטש איך בין דיר מטריח מיט מיין קבורה,
[זאלסט מיך טראגן פון מצרים קיין לאנד כנען], אבער מיט דיין
מאמע רחל האב איך נישט אזוי
געטוהן, ווי אזוי דען,
 בבואי - ווען איך בין געקומען,
 מפדן - פון פדן ארם,
 מתה - איז געשטורבן,
 עלי - צו מיר,
 רחל - דיין מאמע רחל,
 בארץ כנען - און לאנד כנען,
 בדרך - אויפן וועג,
 וועסטו וועלין מיינען אז ס'איז געווען ווייט, זאג איך דיר ניין,
 בעוד כברת ארץ - ס'איז נאר געווען א מאס ערד, וויניגער ווי א תחום
שבת
 לבא - צו קומען
 אפרתה - קיין אפרת,
 ואקברה שם - האב איך איר דארט באגראבן,
 בדרך אפרת - אויפן וועג קיין אפרת,
 הוא בית לחם - דאס איז בית לחם, און איר אפילו נישט אריין
געברענגט און שטאט .

- וועסטו וועלין מיינען אז ס'איז געווען א רעגין צייט, זאג איך דיר ניין, ס'איז
געווען א טריקענע צייט,
 בעוד כברת ארץ - דע ערד איז געווען טריקן און געלעכרט אזוי וויא א
זיפל,
 וויס איך דאך אז די ביסט אויף מיר ברוגז, זאג איך דיר אז ס'איז געווען
על פי הדיבור, דער א-ר
האט מיר אזוי געהייסן, כדי זי זאל זיין א הילף צו אירע קינדער,
 ווען נבוזעראדן וועט פאר טרייבן די יידישע קינדער און גלות אריין,
וועלין זיי דורעך גיין רחל'ס
קבר, און שרייען און ווינען און בעטן צום א-ר, וועט רחל ארויס גיין

פון איר קבר אין וועט אויך

שרייען און ויינען, און בעטין פון השי"ת אויף אירע קינדער.

- אזוי וויא און פסוק שטייט, 'קול ברמה נשמע רחל מבכה על בניה'
- און דער א-ר וועט איר ענטפערין, ושבו בנים לגבולם - די קינדער וועלין זיך צוריק קערן קיין ארץ ישראל.